

Gyllenhaae - M

Musik A

KONGELIEN
Orden af

Esaias Tegnér

Musiken af

TONSÄTTARINNAN TILL AXELS MONOLOG

*Matilda Gyllenhaae
1829*

*Tillegnad ****

Skullen *reges*

Stockholm. Stenryck af Belling.

Pr. 1 R^{dt} 8 Bst

[1829]

2.

Sång

Allegro

Piano Forte

Ladda ditt

rör, grönklädda sägar bergets vågar smygut för, ned till mossen / än är det tid, de nattliga blössen bläcka på jorden som kärleks-

- varm, slumrar vid vårens barm, slumrar vid vårens barm. *aktvåg*

ackta dig ackta dig ack-ta få — getn är som glättja skuggkär — lek är

vaksam är aldrig trygg. Smugg dig sak-ta tyst på lå rätt-ne bör-jär få-getn slå.

pp

Recit.

Ser du, Natten bleknar flyr morgon gryr, land och vatten lysna opp,

da-gen är röd på ber-genstopp; men i nu-der är det mörkt i dal och lund-der: ser du hol-menkrönt med fur, skymta ur ljusnad

Tempo mo.

dimma; ser du hur dess kronor simma i en halfslag är-nu blek: der! der! der är det få-gel=

colla voce

Adagio.

Andantino.

lek.

dol.

hör hur de emma sta-gen hål-sa dagen.

hålsa den sköna som allrön vaknat på gren, hur de längtansfulla lju- den sö-ka

bruden, fri-a till den skö-na som låtsar hon ej vet derom, hör hur de kla- ga och förlåtja hjertats gamla

ad libitum
saga, om odöd-li-ga be-gär, om en tro som evig är, att hvad längtan ömmast säger, att hvad ljufvast hoppet ä-ger:

Recit.

suckar och jubelskri blandas deri omkvärande, skogens skall må ingen klan — dra. H-viga Natur hur du talar deri uter he-ti-ga flamma

växlande ständigt och dock densamma lif-vets skapar-ord tingens hjerta, högsta fröjd och högsta smärta u-ti Himmel och på jord.

Andante.

ad libitum. Kär- — lek! Kär- — lek! *ritard.* *Allegretto.* sjung du fritt och svärma: ingens

piu mosso.

kanst han di-na to- ner här = ma! Men vil = da-re bli på en gång få-gelsång. hvirflar,

Recit. *All: marcato.*

knotan hör hur han hotar hatad Rival: han skall borrt han skall borrt öfver berg och dal. hvem

Recit.

han de vreda lugna krigssång strid samma strid samma pris som vid Iro- ja det mång be-

Vivace.

3.

sjung = na, striden vo = re vårt silt blad u = ti sko = gens I — li = ad.

Sö = ger = sång klingar nu den blir g lön g. Tä = la om brag = ders ä =

Allegro non troppo.

Allegro

ra, för den skö — na för den hä — ra än är det vre = de i sän — garns röst, dock i för =

Allegro

meno All.

äl - skadt bröst trifs g stränge vreden länge!

Hör hur to - nen by - tes

rallent.

p

om småningom sjun - ker ne - der vet - nar beder och i längtans suckar in - - - om

p

ad libit. *morendo.* *Vivace.*

kerret små - - - - - ter borrt. Skynda dig Jägar när fågeln spelar

p

sy - nen felar hörveln felar spring gif aukt uppá sær - gensmukt, men nár de twirflande tju - den stanna! lu - tar dig ne - der mot

dó - dens panna! Mossen er djúp hvað ger det vatt - net stár dig blott till knát, vill du se - ger vin - na!

skátthúll skaltú finna! fyr!

Andante.

11.

sången tystnar skurarna flyr! lo- det sit-ter, midt i sångarnshjerla

All.^o Risoluto.

Men han föll för-u-ten smär-ta, bäst han sjöng och bäst han brunn.

bäst han sjöng och bäst han brunn lyck- lig han lyck- lig han.

u tempo.